10/11/2026

Ο εορτασμός της Σύναξης των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Η Σύναξη των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ και πασών των επουρανίων Ασωμάτων Δυνάμεων στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων με επίκεντρο το Νέο Ικόνιο και την Ιτέα.

Στο Νέο Ικόνιο

Στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών του Νέου Ικονίου χοροστάτησε το απόγευμα του Σαββάτου 7 Νοεμβρίου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, κατά την ακολουθία του

Εσπερινού, με την ευκαιρία της εορτής της Συνάξεως των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ και πασών των επουρανίων Δυνάμεων.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη σημασία της εορτής και επιχείρησε να αναδείξει την ουσιαστική παρουσία του αγγελικού κόσμου στη ζωή της Εκκλησίας και του κάθε ανθρώπου, θέτοντας παράλληλα το ερώτημα κατά πόσο οι σύγχρονοι άνθρωποι κατανοούμε πραγματικά το μυστήριο των αγγελικών δυνάμεων και τη σχέση μας μαζί τους.

Όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, σε μια εποχή κατά την οποία η ανθρώπινη σκέψη επικεντρώνεται στα φυσικά φαινόμενα, στις επιστημονικές ανακαλύψεις, στην τεχνολογία και στην τεχνητή νοημοσύνη, είναι σημαντικό να αναλογιστούμε πόσο πιστεύουμε στην παρουσία των Αγγέλων και πόσο ουσιαστικά τους έχουμε εντάξει στην καθημερινότητά μας.

> Δεν αρκεί να τους συναντούμε ως όμορφες διακοσμητικές παραστάσεις και σύμβολα, αλλά χρειάζεται να κατανοήσουμε τη θέση και την αποστολή τους στη ζωή μας.

Αναφερόμενος στο Σύμβολο της Πίστεως και στην ομολογία ότι ο Θεός είναι «Ποιητής ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων», εξήγησε ότι ο αγγελικός κόσμος ανήκει στη δημιουργία των αοράτων, την οποία ο Θεός δημιούργησε πριν από τον υλικό κόσμο. Μνημόνευσε, μάλιστα, τις σχετικές μαρτυρίες από το βιβλίο του Ιώβ, καθώς και τη διδασκαλία του Μεγάλου Βασιλείου στην Εξαήμερο, σύμφωνα με τις οποίες οι αγγελικές δυνάμεις προϋπήρχαν της δημιουργίας του ορατού κόσμου και δοξολογούσαν τον Θεό για τα έργα Του.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο γεγονός ότι ο άνθρωπος ζει ανάμεσα σε δύο κόσμους, τον ορατό και τον αόρατο, τον υλικό και τον πνευματικό. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε στην πτώση του Εωσφόρου, ο οποίος, εξαιτίας του εγωισμού του, θέλησε να υπερβεί τη θέση του και να γίνει ανώτερος από τον Θεό.

> Τότε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ κάλεσε τις ουράνιες δυνάμεις να επιλέξουν εάν θα ακολουθήσουν τον Εωσφόρο ή θα παραμείνουν στο θέλημα του Θεού, μέσα σε μια σχέση που οδηγεί στη θέωση.

Ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε το γεγονός αυτό με την ανθρώπινη ύπαρξη, επισημαίνοντας ότι και ο άνθρωπος αντιμετωπίζει ανάλογα διλήμματα στην πορεία της ζωής του, καθώς αποτελεί το τελειότερο δημιούργημα του Θεού, συνδυάζοντας το υλικό και το πνευματικό στοιχείο.

> Κάθε άνθρωπος καλείται να αγωνιστεί εναντίον του εγωισμού του και να αναρωτηθεί πόσο πραγματικά επιθυμεί να βρίσκεται κοντά στον Θεό, αλλά και πόσο αντέχει να ζει σύμφωνα με το θέλημά Του.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στις μαρτυρίες της Παλαιάς Διαθήκης για την ενεργό παρουσία των αγγελικών δυνάμεων στην ιστορία του λαού του Θεού. Ειδικότερα, στάθηκε στα αναγνώσματα από το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, από το βιβλίο των Κριτών και από τον Προφήτη Δανιήλ, μέσα από τα οποία αναδεικνύεται η παρουσία και η βοήθεια των Αγγέλων σε κρίσιμες στιγμές, προκειμένου ο λαός του Θεού να παραμείνει ενωμένος μαζί Του.

> Ανάλογη είναι η παρουσία των Αγγέλων και στην Καινή Διαθήκη, καθώς ο Αρχάγγελος Γαβριήλ αναγγέλλει στην Παναγία την ενανθρώπηση του Υιού του Θεού, ενώ κατά τη Γέννηση του Χριστού ουράνια στρατιά Αγγέλων δοξολογεί τον Θεό με τον ύμνο «Δόξα εν υψίστοις Θεώ». Οι αγγελικές δυνάμεις συνοδεύουν τον Κύριο σε όλη την επίγεια παρουσία Του, μέχρι και την Ανάληψή Του στους ουρανούς.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ακόμη στην αποστολή των Αγγέλων, οι οποίοι, όπως μαρτυρεί και ο Απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους επιστολή, είναι λειτουργικά πνεύματα που υπηρετούν τον Θεό και αποστέλλονται για τη σωτηρία των ανθρώπων. Επεσήμανε ότι οι Άγγελοι παραμένουν στην κατάσταση στην οποία δημιουργήθηκαν, δοξολογώντας αδιάλειπτα τον Θεό και διακονώντας το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου.

Ιδιαίτερα υπογράμμισε ότι κάθε άνθρωπος, κατά το άγιο Βάπτισμά του, λαμβάνει έναν φύλακα Άγγελο, ο οποίος συνοδεύει την πορεία της ζωής του.

> Η παρουσία αυτή δεν αποτελεί μια αφηρημένη έννοια, αλλά μια πραγματικότητα της εκκλησιαστικής εμπειρίας, όπως φανερώνεται και μέσα από τη ζωή των μεγάλων Αγίων της Εκκλησίας, οι οποίοι είχαν ουσιαστική σχέση και επικοινωνία με τους Αγγέλους.

Ερμηνεύοντας, μάλιστα, την ονομασία τους, σημείωσε ότι Άγγελος σημαίνει

αγγελιαφόρος, απεσταλμένος του Θεού προς τον άνθρωπο, αλλά και απεσταλμένος του ανθρώπου προς τον Θεό. Με τον τρόπο αυτό ανέδειξε τη σχέση που αναπτύσσεται ανάμεσα στον Θεό, τον άνθρωπο και τις ουράνιες δυνάμεις, οι οποίες διακονούν το θείο θέλημα και την ανθρώπινη σωτηρία.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Ποιμενάρχης στάθηκε ιδιαίτερα στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία, αν και άνθρωπος, αναδείχθηκε «Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ». Με την αναφορά αυτή ανέδειξε το υψηλό πνευματικό κάλεσμα του ανθρώπου και τις δυνατότητες που του προσφέρει η κοινωνία με τον Θεό.

Κατακλείοντας, κάλεσε τους πιστούς να βγάλουν τους Αγγέλους από τις διακοσμητικές παραστάσεις και τις εορταστικές εικόνες και να τους καταστήσουν ουσιαστικό μέρος της προσωπικής τους ζωής.

> Να επιλέξουν, δηλαδή, να πορεύονται μαζί με τον φύλακα Άγγελό τους, ενισχύοντας τη σχέση τους με τον Θεό και ακολουθώντας το παράδειγμα των Αγίων και των Οσίων της Εκκλησίας, ώστε να ζουν μια πραγματικά αγγελική ζωή.

Τέλος, ευχήθηκε όλοι να μπορέσουμε να κάνουμε πράξη αυτή την πνευματική πρόσκληση στην καθημερινότητά μας.

Στην Ιτεά

Την Κυριακή 8 Νοεμβρίου 2026, ημέρα κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη Σύναξη των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ και πασών των επουρανίων Ασωμάτων Δυνάμεων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Κοιμητηριακό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Τοπικής Κοινότητας Ιτέας.

Κατά τη διάρκεια του θείου κηρύγματος, ο Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στο βαθύτερο θεολογικό περιεχόμενο της εορτής των Αγίων Αγγέλων και όλων των επουρανίων Ασωμάτων Δυνάμεων, αναπτύσσοντας τον ουσιαστικό ρόλο που διαδραματίζουν στη ζωή της Εκκλησίας και στην πορεία του ανθρώπου προς τη σωτηρία.

Όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, η Εκκλησία μας δεν θυμάται τους Αγίους Αγγέλους μόνο κατά την ημέρα της εορτής τους, αλλά τους μνημονεύει καθημερινά, σε κάθε ιερή ακολουθία, φέρνοντας διαρκώς μπροστά στους πιστούς

την παρουσία τους, η οποία αποτελεί μια ιδιαίτερα όμορφη, αναπαυτική, αλλά και ουσιαστική πραγματικότητα για τη σωτηρία τους.

> Η παρουσία αυτή δεν αποτελεί μια απλή αναφορά σε ουράνια πνευματικά όντα, αλλά συνδέεται άμεσα με τη θεία οικονομία και τη σχέση του Θεού με τον άνθρωπο.

Στο σημείο αυτό υπογράμμισε ότι οι Άγιοι Άγγελοι δεν μπορούν να κατανοηθούν ανεξάρτητα από την παρουσία του Θεού και του ανθρώπου, καθώς η αποστολή και η διακονία τους συνδέονται με το έργο της θείας αγάπης και την ανθρώπινη σωτηρία.

Η υποταγή στον Θεό και η διακονία των Αγγέλων

Λαμβάνοντας αφορμή από το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, το οποίο προέρχεται από την προς Εβραίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου, στάθηκε ιδιαίτερα στο ρήμα «υποτάσσω», το οποίο επαναλαμβάνεται πέντε φορές στο συγκεκριμένο αποστολικό κείμενο. Μέσα από αυτήν την επανάληψη ανέδειξε τη σημασία της υποταγής, θέτοντας το ερώτημα ποιος υποτάσσεται και ποιο είναι το βαθύτερο νόημα αυτής της αναφοράς.

Όπως εξήγησε, πρώτος ο Υιός και Λόγος του Θεού, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, υποτάχθηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων.

> Παράλληλα, οι Άγγελοι, ως λειτουργικά πνεύματα, αποστέλλονται από τον Θεό για να διακονούν και να ενισχύουν τους ανθρώπους στον αγώνα τους προς τη σωτηρία.

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου, υπενθύμισε ότι η παρακοή στους λόγους που είχαν μεταδοθεί μέσω των Αγγέλων, όπως συνέβη στην περίπτωση του Μωυσή, δεν έμεινε χωρίς συνέπειες.

> Εάν, λοιπόν, η παρακοή σε εκείνους τους λόγους είχε ως αποτέλεσμα την τιμωρία, πολύ περισσότερο οφείλει ο άνθρωπος να προβληματιστεί για το ενδεχόμενο να αμελήσει τη σωτηρία που δεν αναγγέλθηκε πλέον μέσω των Αγγέλων, αλλά προσφέρθηκε από τον ίδιο τον Υιό του Θεού. Ο Χριστός ήλθε ανάμεσά μας, μίλησε στον άνθρωπο, τον δίδαξε και του αποκάλυψε τον δρόμο της σωτηρίας. Γι’ αυτό και ο άνθρωπος καλείται να ανταποκριθεί σε αυτήν τη δωρεά, καλλιεργώντας μια ουσιαστική και πραγματική σχέση με τον Θεό και ζώντας μέσα στη χάρη του Αγίου

Πνεύματος.

Ο άνθρωπος, κορωνίδα της δημιουργίας του Θεού

Στη συνέχεια, αναπτύχθηκε η θέση του ανθρώπου μέσα στην κτίση, με αφετηρία τη χαρακτηριστική αναφορά του Αποστόλου Παύλου ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο «...ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους», δηλαδή λίγο κατώτερο από τους Αγγέλους. Όπως επισημάνθηκε, οι Άγγελοι είναι πνευματικά όντα και αποτελούν τα πρώτα δημιουργήματα του Θεού, καθώς προηγήθηκαν της δημιουργίας του υλικού κόσμου και του αστρικού σύμπαντος. Ο άνθρωπος, όμως, αποτελεί την κορωνίδα και το στεφάνι της δημιουργίας, διότι είναι ταυτόχρονα υλικός και πνευματικός.

> Διαθέτει σώμα, αλλά και πνεύμα, συμμετέχοντας με αυτόν τον τρόπο και στις δύο διαστάσεις της δημιουργίας. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι Άγγελοι, παρότι βρίσκονται σε ανώτερη πνευματική κατάσταση από τον άνθρωπο, έχουν ως αποστολή να τον υπηρετούν και να τον διακονούν. Σε αυτήν ακριβώς τη διακονία φανερώνεται το μεγαλείο της αγάπης του Θεού, ο οποίος προσέφερε ολόκληρη τη δημιουργία στον άνθρωπο, προκειμένου εκείνος να τη διαχειρίζεται και να τη χρησιμοποιεί σύμφωνα με το θέλημά Του.

Αναφερόμενος εκ νέου στην αποστολική περικοπή, υπενθύμισε ότι μόνο στον Κύριό μας Ιησού Χριστό υποτάσσονται οι άνθρωποι.

> Ο ίδιος ο Χριστός, κατά την ανθρώπινη φύση Του, βρέθηκε για λίγο κατώτερος από τους Αγγέλους, κατά το διάστημα της ταφής Του, καθώς εισήλθε στον τάφο και κατήλθε στον Άδη, ενώ οι Άγγελοι δεν γνωρίζουν τον θάνατο. Η κατάσταση αυτή, όμως, δεν ήταν παρά προσωρινή, αφού μετά την ένδοξη τριήμερη Ανάστασή Του οι Άγγελοι Τον προσκύνησαν, αναγνωρίζοντας την παντοδυναμία και τη θεότητά Του.

Η παρουσία των Αγγέλων σε ολόκληρη την επίγεια ζωή του Χριστού

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στη διαρκή παρουσία των Αγγέλων κατά την επίγεια ζωή του Κυρίου μας, από την ώρα της ενανθρωπήσεώς Του έως και την ένδοξη Ανάληψή Του.

> Αρχικά, ο Αρχάγγελος Γαβριήλ αναγγέλλει στην Παναγία Μητέρα του Θεού το χαρμόσυνο γεγονός της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του

Θεού. Κατά τη Γέννηση του Χριστού, οι Άγγελοι ψάλλουν τον ουράνιο ύμνο και οδηγούν τους ποιμένες προς το σπήλαιο της Βηθλεέμ, φανερώνοντας ότι η παρουσία τους γίνεται μέσο για να οδηγηθούν οι άνθρωποι στον Θεό. Ακολούθως, έγινε αναφορά στη Βάπτιση του Κυρίου στον Ιορδάνη ποταμό και στην παραμονή Του στην έρημο επί σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, κατά τη διάρκεια των οποίων αντιμετώπισε τους πειρασμούς του διαβόλου. Οι Ευαγγελιστές Ματθαίος και Λουκάς καταγράφουν τους σημαντικότερους από αυτούς τους πειρασμούς, οι οποίοι σχετίζονται με την επικοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό, την υπέρβαση της εξάρτησης από τα υλικά αγαθά, την εξουσία του κόσμου και την αληθινή ένωση με τον Θεό. Μετά την αντιμετώπιση των πειρασμών, όπως αναφέρουν οι Ευαγγελιστές, οι Άγγελοι προσήλθαν και διακονούσαν τον Χριστό. Με αυτόν τον τρόπο φανερώνεται η αγγελική διακονία, αλλά και η αγγελική ζωή και τελειότητα που ο ίδιος ο Κύριος υπέδειξε.

Στη συνέχεια, ιδιαίτερη στάση έγινε στην παρουσία του Αγγέλου κατά την αγωνία του Κυρίου στον κήπο της Γεθσημανή.

Εκεί, ο Χριστός, ως άνθρωπος, βίωσε την αγωνία μπροστά στο Πάθος και τον Σταυρό, ενώ Άγγελος βρισκόταν δίπλα Του και Τον ενίσχυε. Βεβαίως, ο Θεός δεν είχε ανάγκη από αυτήν την ενίσχυση, αλλά το γεγονός αυτό φανερώνει και στον άνθρωπο ότι ακόμη και στις δυσκολότερες, στις πιο επώδυνες και στις πιο αδύναμες στιγμές της ζωής του υπάρχει ο φύλακας Άγγελος, τον οποίο η Εκκλησία τού προσφέρει κατά το Μυστήριο του Βαπτίσματος, για να τον στηρίζει στον προσωπικό του αγώνα. Η αγγελική παρουσία συνεχίζεται και κατά το γεγονός της Αναστάσεως. Άγγελος κατέρχεται από τον ουρανό, κυλά τον λίθο του τάφου και μαρτυρεί στις Μυροφόρες το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου. Όπως τονίστηκε, ο Χριστός, ως παντοδύναμος Θεός, δεν είχε ανάγκη να απομακρύνει τον λίθο για να αναστηθεί. Η διακονία του Αγγέλου είχε ως σκοπό να μαρτυρήσει το γεγονός, ώστε οι Μυροφόρες να δουν, να συνομιλήσουν και να βεβαιωθούν για την Ανάσταση. Τέλος, οι Άγγελοι υποδέχονται τον Χριστό κατά την ένδοξη Ανάληψή Του στους ουρανούς, συνοδεύοντας την επιστροφή Του στη δόξα του Ουρανίου Πατρός. Με όλες αυτές τις αναφορές αναδείχθηκε πόσο στενά συνδέεται η αγγελική διακονία με τη ζωή του Χριστού, αλλά και πόσο σημαντική είναι η παρουσία των Αγγέλων στη ζωή κάθε πιστού.

Από την παλαιά κατάσταση στη νέα εν Χριστώ ζωή

Σε ένα ακόμη σημαντικό σημείο του κηρύγματος, αναπτύχθηκαν οι δύο καταστάσεις της ανθρώπινης ζωής, όπως αυτές προβάλλονται μέσα από το αποστολικό ανάγνωσμα: η παλαιά κατάσταση, κατά την οποία ο άνθρωπος ζει μακριά από τον Θεό, και η νέα κατάσταση, η οποία δημιουργείται με την παρουσία του Χριστού στον κόσμο.

> Όπως εξηγήθηκε, ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τη δυνατότητα να κυριαρχεί πάνω στη φύση και σε ολόκληρη τη δημιουργία. Ο άνθρωπος, όμως, δεν διαχειρίστηκε σωστά αυτήν τη δωρεά. Αντί να κυριαρχεί στη φύση, κατέληξε να κυριαρχείται από αυτήν. Αντί τα ζώα να υποτάσσονται στον άνθρωπο, εκείνος βρίσκεται πολλές φορές αντιμέτωπος με αυτά, ενώ το ίδιο συμβαίνει και σε όλα τα επίπεδα της ανθρώπινης ζωής, με τις αισθήσεις και τις επιθυμίες να κυριαρχούν πάνω του. Αυτή η κατάσταση αποτελεί μια πραγματικότητα πτώσεως, η οποία συνδέεται με την επιλογή του ανθρώπου να απομακρυνθεί από τον Θεό και να συμπορευθεί με τον σατανά. Γι’ αυτό και η ζωή του ανθρώπου, όταν δεν έχει ως σημείο αναφοράς τον Χριστό, δεν μαρτυρεί την παρουσία Του, αλλά αναπαράγει την παλαιά κατάσταση της ανθρώπινης υπάρξεως. Αντίθετα, η νέα ζωή είναι η εν Χριστώ ζωή, η νέα κτίση που δημιουργείται με την παρουσία του Ιησού Χριστού ανάμεσά μας. Πρόκειται για μια νέα κατάσταση, την οποία χαρακτηρίζει ως συναγγελική, καθώς συνδέεται με την αγγελική ζωή και την κοινωνία με τον Θεό. Ο Χριστός, ο ενανθρωπήσας Θεός, θεραπεύει τον άνθρωπο, επιτελεί θαύματα και τον οδηγεί στη σωτηρία, ανοίγοντας τον δρόμο για μια διαφορετική ποιότητα ζωής.

Η δημιουργία των Αγγέλων και η πτώση του Εωσφόρου

Ολοκληρώνοντας την ανάπτυξη του θέματος, έγινε αναφορά στη δημιουργία των Αγγέλων και στα εξέχοντα πρόσωπα των ουρανίων δυνάμεων.

Όπως σημειώθηκε, οι Άγγελοι δημιουργήθηκαν από τον Θεό μία φορά, δεν γεννιούνται, δεν πολλαπλασιάζονται και δεν μεγαλώνουν, αλλά παραμένουν όπως δημιουργήθηκαν από τον Θεό. Μεταξύ των αγγελικών προσώπων αναφέρθηκαν οι Αρχάγγελοι Γαβριήλ και Μιχαήλ, ο Ραφαήλ, καθώς και ο Εωσφόρος, του οποίου το όνομα σημαίνει εκείνος που φέρει το φως. Ο Εωσφόρος, όμως, εξαιτίας της υπερηφάνειάς του, θέλησε να εξισωθεί με τον Θεό ή ακόμη και να βρεθεί πάνω από

Αυτόν, με αποτέλεσμα την πτώση του. Μέσα από το γεγονός αυτό μεταφέρθηκε ο προβληματισμός και στην ανθρώπινη ζωή, καθώς ο Θεός έχει προσφέρει στον άνθρωπο το μεγάλο δώρο της ελευθερίας. Ο καθένας καλείται να επιλέξει πώς θα αξιοποιήσει αυτήν την ελευθερία και ποια πορεία θα ακολουθήσει. Όταν ο άνθρωπος επιθυμεί να αποκτήσει πράγματα που δεν μπορεί να έχει, θεωρώντας ότι μπορεί να τα διαχειριστεί χωρίς όμως να διαθέτει την ανάλογη δυνατότητα, κινδυνεύει να οδηγηθεί σε πτώση, επαναλαμβάνοντας το λάθος του Εωσφόρου. Αντίθετα, όταν επιλέγει την ταπείνωση, την υπακοή και την ουσιαστική αναφορά του στον Θεό, τότε μπορεί, κατά χάρη Θεού, να ζήσει την αγγελική ζωή και να μετέχει στη χάρη Του. Οι πιστοί καλούνται να αναλογιστούν εάν επιθυμούν να συμπορευθούν με τον κόσμο και τα πράγματα του κόσμου, εγκαταλείποντας τον Θεό, ή εάν θα επιλέξουν να παραμείνουν κοντά Του, ακολουθώντας το παράδειγμα των ουρανίων δυνάμεων που επέλεξαν να παραμείνουν πιστές στον Δημιουργό τους.

Καταλήγοντας, επεσήμανε ότι μέσα στην Εκκλησία η παρουσία των Αγγέλων είναι διαρκής και φανερώνεται τόσο στις ιερές εικόνες, γύρω από το Ιερό Θυσιαστήριο, όσο και σε ολόκληρη τη λατρευτική ζωή.

> Οι Άγγελοι διακονούν τον Θεό, τους λειτουργούς Του και τις καρδιές των ανθρώπων, συμμετέχοντας με την παρουσία τους στη ζωή της Εκκλησίας και στην πορεία των πιστών.

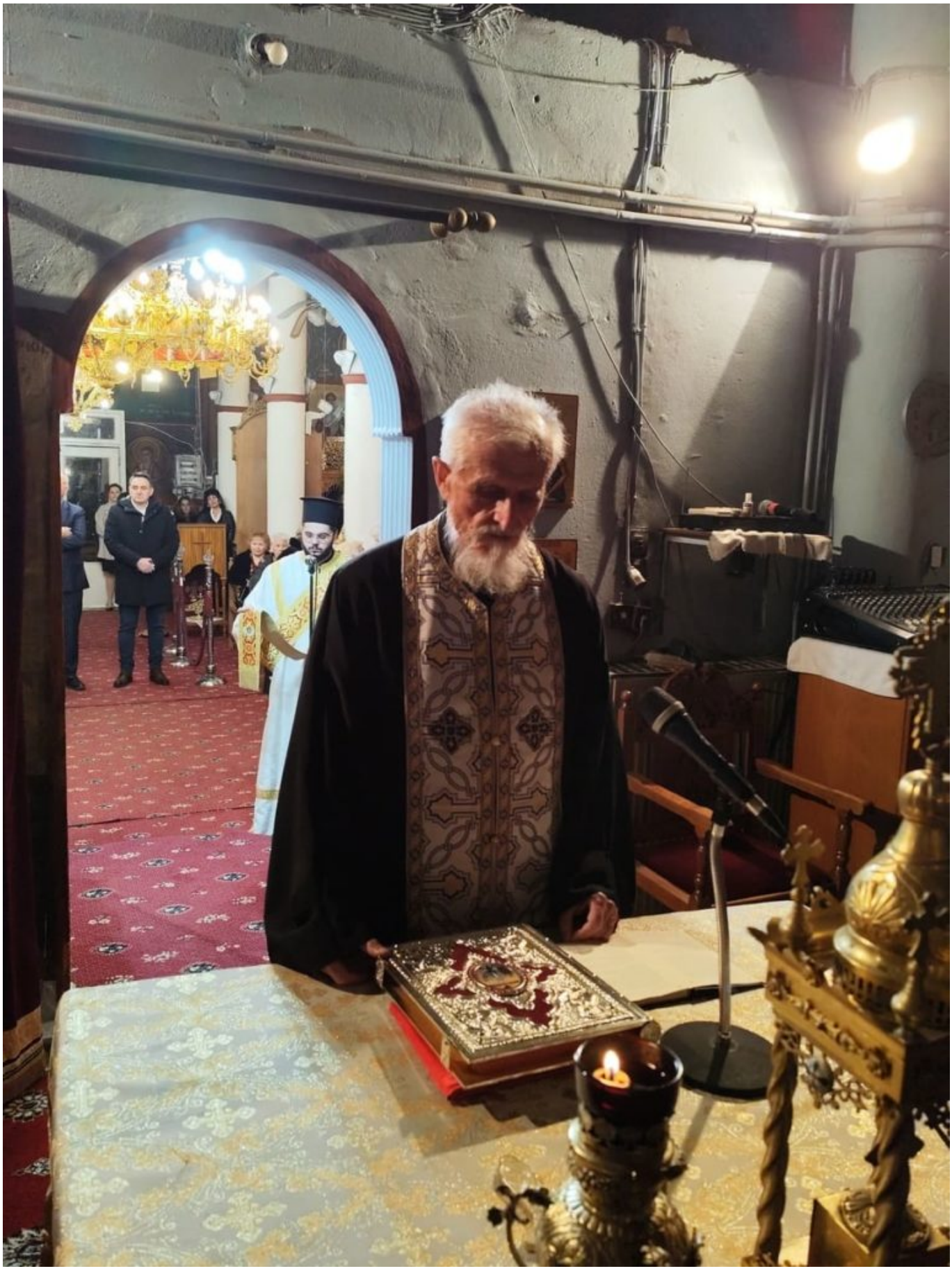
Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ευχήθηκε η αγγελική παρουσία να συνοδεύει τη ζωή όλων, ώστε να μην ακολουθούμε την παλαιά κατάσταση της ανθρώπινης ζωής, αλλά να ζούμε τη νέα κτίση στην οποία μας καλεί ο Χριστός, απολαμβάνοντας τη χάρη του Θεού και αποφεύγοντας κάθε δαιμονική πορεία.

ΔΩΡΕΑ
ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΙ

Levi's

ΜΡ
ΑΙΚΑ-
ΤΕΡΙ
ΝΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΔΕΗΣΙΣ
ΠΑΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΕΗΣΙΣ
ΘΕΟΔ. ΚΑΛΛΙΑ
ΜΑΛΑΔΙΝΟΥ

ΔΕΗΣΙΣ
ΟΙΚ.Θ.ΚΑΛΥΒΑ –
ΜΑΛΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
2011
ΙΣ
ΜΕΓΑΣ
Ο ΑΓΙΟΣ

ο
αγι

INRI

I.N.B.I.

INRI

Ι.Ν.Β.Ι.

ΦΩΚΑΣ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΚΥΡΙ-
ΛΛΟΣ

